Ἐξετάσεις σήμερον εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα. Ὅλοι οἱ γονεῖς καὶ κηδεμόνες θὰ πρέπει νὰ τὰς παρακολουθήσουν, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν θὰ ἀπολαύσουν τὴν ἐπίδοσιν τῶν τέκνων των καὶ ἀφ' ἑτέρου θὰ ἔχουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ εὐχαριστήσουν, ὅπως ἐπιβάλλεται, τοὺς διδασκάλους.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Καθημερινῶς ἐμφανίζονται μεγάλα κήτη καὶ καρχαρίαι εἰς τὰς ἑλληνικὰς θαλάσσας. Οἱ κολυμβηταὶ ἂς τὸ ἔχουν πάντοτε ὑπ' ὄψιν, ὥστε νὰ μὴ ἀπομακρύνωνται ἀπὸ τὴν ἀκτήν. Ἐπίσης ἂς ἐφαρμόζουν τοὺς βασικοὺς κανόνας κολυμβήσεως.

ΕΝΩ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΣ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΤΟ ΑΓΑΘΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Η ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ ΕΧΕΙ ΕΠΕΚΤΑΘΗ ΕΙΣ ΠΟΛΛΑΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΣΧΕΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΥΝΕΣΚΟ

ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΣΥΝΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΩΝ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἡ τηλεόρασις κατακτᾶ τὸν κόσμο. Διαρκῶς περισσότερα ἄτομα τὴν παρακολουθοῦν. Σύμφωνα μὲ τὶς προβλέψεις ποὺ ὑπάρχουν, ὅλες οἱ χῶρες τοῦ κόσμου θὰ ἀποκτήσουν σὲ πέντε χρόνια σταθμοὺς τηλεοράσεως. Οἱ στατιστικὲς μᾶς ἀναφέρουν ὅτι κατὰ τὸ 1962 λειτούργησαν στὴν ὑδρόγειο 114.000.000 συσκευὲς τηλεοράσεως, ποὺ σημαίνει ὅτι σὲ κάθε 100 κατοίκους ἀναλογοῦν 3,7 συσκευές. Οἱ Ἡνωμένες Πολιτεῖες, ποὺ ἔχουν καὶ τὸ ὑψηλότερο βιοτικὸ ἐπίπεδο, βρίσκονται στὴν πρώτη σειρά, μὲ 56.300.000 συσκευὲς τηλεοράσεως, δηλαδὴ τὰ 50% περίπου τοῦ συνόλου. Τὴν δεύτερη θέσι κατέχει ἡ Μεγάλη Βρεταννία μὲ 11.557.000 συσκευές, τὴν τρίτη ἡ Ἰαπωνία μὲ 9.215.000, τὴν τετάρτη ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις μὲ 6.000.000 τὴν πέμπτη ἡ Δυτικὴ Γερμανία μὲ 5.888.000, τὴν ἕκτη ὁ Καναδᾶς μὲ 4.100.000, τὴν ἑβδόμη ἡ Ἰταλία μὲ 2.762.000, τὴν ὀγδόη ἡ Γαλλία μὲ 2.555.000, τὴν ἐνάτη ἡ Βραζιλία μὲ 1.621.000 καὶ τὴν δεκάτη ἡ Αὐστρία μὲ 1.500.000.

Τὰ στοιχεῖα αὐτὰ ἔδωσε στὴν δημοσιότητα ἡ Οὐνέσκο, ἡ Μορφωτικὴ καὶ ἐκπολιτιστικὴ Ὀργάνωσις τοῦ ΟΗΕ, ἀπὸ μία εἰδικὴ ἔρευνα ποὺ ἔκαμε σὲ 70 χῶρες. Στὴν ἔκθεσι, ὑπογραμμίζεται ὅτι ἡ τηλεόρασις ἔλαβε ἐκπληκτικὴ διάδοσι σὲ ὅλον τὸν κόσμο, περισσότερο ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο καὶ προσθέτει ὅτι, χάρις στὴν ραγδαία ἀνάπτυξι τῆς τεχνικῆς καὶ στὴν ἐπικοινωνία τῶν λαῶν τοῦ κόσμου, τηλεόρασι θὰ ἀποκτήσουν ἀκόμη καὶ οἱ χῶρες ἐκεῖνες, ποὺ οἱ κάτοικοί τους πεινοῦν καὶ δὲν ἔχουν λύσει οὔτε στοιχειωδῶς τὸ ἐπισιτιστικὸ πρόβλημα.

Ἡ στατιστικὴ ὑπηρεσία τῆς Οὐνέσκο ἀναφέρει ὅτι σὲ κάθε τρεῖς Ἀμερικανοὺς ἀναλογεῖ μία συσκευὴ τηλεοράσεως. Τὸ πριγκιπᾶτο τοῦ Μονακὸ συμπεριλήφθη στὴν ἔκθεσι αὐτή, ἀλλὰ ἀποτελεῖ μία ἰδιορρυθμία. Ὑπάρχουν ἐκεῖ 12.000 συσκευὲς ποὺ σημαίνει ὅτι σὲ κάθε δύο κατοίκους ἀναλογεῖ μία συσκευή.

Ἐκεῖνο ποὺ προκαλεῖ ἔκπληξι εἶναι ὅτι ἡ τηλεόρασις ἔλαβε μεγάλη ἀνάπτυξι καὶ στὴν Ἀσία, ὅπου οἱ συνθῆκες ζωῆς εἶναι δύσκολες. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ Βόρειος Ἀμερικὴ κατέχει τὴν πρώτη θέσι, ἀκολουθεῖ ἡ Εὐρώπη, ἡ Αὐστραλία, ἡ Λατινικὴ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Ἀσία. Ἀναλυτικῶς, οἱ ἀριθμοὶ κατὰ ἠπείρους ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Ἡ Εὐρώπη ἔχει 38.000.000 συσκευὲς τηλεοράσεως, δηλαδὴ 5,9%. Συμπεριλαμβάνεται ἐδῶ καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις.

Ἡ Ἀσία ἔχει 9.500.000 συσκευές, δηλαδὴ μία συσκευὴ κάθε 200 κατοίκους. Ἡ Ἰαπωνία ἔχει τὶς περισσότερες συσκευές, ἀκολουθεῖ ἡ Κίνα, ἡ Κορέα, Ἰνδία, ἡ Περσία, τὸ Ἰράκ, οἱ Φιλιππῖνες καὶ ἡ Ταϋλάνδη.

Ἡ Αὐστραλία ἔχει 1.500.000 συσκευὲς καὶ ἡ Νέα Ζηλανδία 19.000. Ἀναλογία: ἐννέα συσκευὲς σὲ κάθε 10 κατοίκους.

Ἀπὸ τὶς χῶρες τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, τὴν πρώτη θέσι κατέχει ἡ Βραζιλία, ἀκολουθεῖ ἡ Ἀργεντινή, ἡ Χιλή, ἡ Κολομβία, ὁ Ἰσημερινός, τὸ Περού, ἡ Οὐρουγουάη καὶ ἡ Βενεζουέλα. Ἀπὸ τὶς χῶρες τῆς Κεντρικῆς Ἀμερικῆς, τὴν πρώτη θέσι κατέχει ἡ Κούβα, μὲ 500.000 συσκευές. Στὴν Εὐρώπη, μετὰ τὴν Ἀγγλία, τὴν Δυτικὴ Γερμανία, τὴν Ἰταλία καὶ τὴν Γαλλία, ἀκολουθεῖ ἡ Ἀνατολικὴ Γερμανία μὲ 1.459.000 συσκευές, ἡ Σουηδία μὲ 1.327.000, ἡ Τσεχοσλοβακία μὲ 1.089.000, ἡ Ὀλλανδία μὲ 1.040.000, τὸ Βέλγιο, μὲ 821.000,, ἡ Δανία μὲ 708.000, ἡ Πολωνία μὲ 648.000, ἡ Ἰσπανία μὲ 400.000, ἡ Αὐστρία μὲ 290.000, ἡ Οὐγγαρία μὲ 206.000, ἡ Ἐλβετία μὲ 194.000 καὶ ἡ Φινλανδία μὲ 190.000. Ἀπὸ ὅλες τὶς εὐρωπαϊκὲς χῶρες μόνον ἡ Ἑλλάδα δὲν ἔχει τηλεόρασι πρὸς τὸ παρόν, ἀλλὰ ἔχει ἀρχίσει ἤδη νὰ γίνεται θετικὴ προεργασία γιὰ νὰ ἀποκτήσῃ συντόμως. Ἡ Τουρκία ἔχει σταθμὸ τηλεοράσεως ἀλλὰ διαθέτει μόνο 1.000 συσκευές. Τὸ ἴδιο καὶ ἡ Συρία.

ΟΙ "ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΝΕΣ"

Μία ἰταλικὴ ταινία ποὺ θὰ γυρισθῇ στὴν Ἑλλάδα

ΔΕΝ ΘΙΓΟΝΤΑΙ ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΔΕΣ, ΛΕΓΕΙ Ο ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ ΤΗΣ

ΡΩΜΗ, 22.— Εἰς συνέντευξίν του πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Παέζε Σέρρα», ὁ σκηνοθέτης κ. Λατουάντα ἔδωσεν ὡρισμένας ἐξηγήσεις ὡς πρὸς τὸ θέμα τῆς ταινίας του τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ γυρίσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ τίτλος τοῦ ἔργου του εἶναι «Στρατιωτίνες» καὶ βασίζεται εἰς τὸ ὁμώνυμον μυθιστόρημα τοῦ κ. Οὔγκο Πίρρο.

Ὁ κ. Λατουάντα παρετήρησεν ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῆς ταινίας του δὲν ἀποσκοπεῖ εἰς τὸ νὰ θίξῃ τὴν τιμὴν τῶν Ἑλληνίδων, τὰς ὁποίας παρουσιάζει νὰ ἐκδίδωνται λόγῳ πείνης κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μεταφορᾶς, ὡρισμένων ἐξ αὐτῶν, ὑπὸ ἑνὸς φορτηγοῦ αὐτοκινήτου, συνοδευομένου ὑπὸ Ἰταλοῦ ἀξιωματικοῦ καὶ κατὰ τὸν Ἑλληνοϊταλικὸν πόλεμον. Ὁ Ἰταλὸς ἀξιωματικὸς — τονίζει ὁ Ἰταλὸς σκηνοθέτης — ὁ ὁποῖος θὰ βοηθήσῃ μία ἐκ τῶν Ἑλληνίδων, ἀποτελεῖ οὐσιαστικῶς τὴν ἀφύπνησιν τῆς συνειδήσεως. Τῆς ἀνθρωπίνης συνειδήσεως. Ὁ Ἰταλὸς ἀξιωματικὸς ἀντιλαμβάνεται ὀλίγον κατ' ὀλίγον τί ἦτο εἰς τὴν πραγματικότητα ὁ πόλεμος κατὰ τῆς Ἑλλάδος! Ἦτο ἕνας ἄδικος καὶ παράλογος πόλεμος. Ὁ Μουσσολίνι εἶπεν ὅτι ἐπρόκειτο «περὶ περιπάτου».

Ἀλλὰ ἡμεῖς λέγει ὁ κ. Λατουάντα — εἴδομεν ἕνα ἀρχαῖον λαόν, ὁ ὁποῖος ἐφαίνετο νεκρός, νὰ ἐγείρεται ὡς εἷς ἄνθρωπος καὶ νὰ νικᾷ τὸν στρατόν μας!

Ἴσως — κατέληξε — νὰ ἐνοχληθοῦν οἱ φασίσται στρατηγοί. Ἀλλὰ πρέπει κανεὶς νὰ καταγγέλλῃ τὰ ἐγκληματικὰ σφάλματα ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ὠργάνωσαν μίαν ἐπίθεσιν ἐναντίον ἄλλου λαοῦ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗΝ

ΝΕΑΡΟΣ ΠΑΤΡΙΝΟΣ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ὁ κ. Νικόλαος Τζάννες, υἱὸς τοῦ Μιχ. Τζάννες, διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Σκαγιοπουλείου Ὀρφανοτροφείου Πατρῶν, ἀριστοῦχος τοῦ Γ' Γυμνασίου Ἀρρένων Πα-

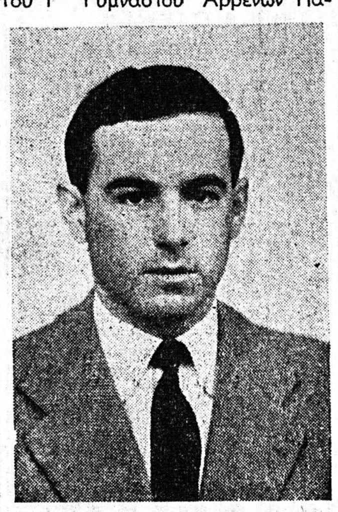

τρῶν, μεταβὰς εἰς τὰς Η.Π.Α., κατόπιν ὑποτροφίας τῆς Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν, ἐφοίτησεν ἐπὶ 5ετίαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Μιννεσότας Ἠλεκτρονικὴν μὲ ἀρίστην ἐπίδοσιν.

Ἤδη, τὴν 3ην τρέχοντος μηνὸς ἐπέτυχε μὲ τιμητικὴν διάκρισιν εἰς τὸ Ἰνστιτοῦτον Ἐρευνῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Συρακουσῶν «Μάστερς Ντηγκρήϊ» καὶ ἐπροτάθη εἰς αὐτὸν ὑφηγητικὴ ἕδρα εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Τζὼν Χόπκινς τῆς Βαλτιμόρης.

ΝΑΥΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ

Η ΔΟΞΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

Τοῦ κ. ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ
Δημάρχου, Πρώην Ὑπουργοῦ

Ἡ θάλασσα εἶναι τὸ πεπρωμένον τῆς Ἑλλάδος. Καὶ ἡ δύναμίς της. Μὲ αὐτὴν συνδέεται ἡ δόξα τῶν χιλιετηρίδων της. Μὲ αὐτὴν τὸ μεγαλεῖον της. Διαδραματίζει εἰς κάθε φάσιν τῆς Ἱστορίας της ρόλον πρωτεύοντα. Εἶναι τὸ ἀπέραντον λῖκνον κάθε νίκης. Κάθε ἀκμῆς. Δημιούργημά της ἀκέραιον, πλῆρες καὶ ἐκπληκτικὸν τὸ Ἑλληνικὸν ἔπος, εἰς ὅλας τὰς μορφάς του. Καὶ πάντα κάποιος Ὀδυσσεὺς θὰ ἐμφανίζεται, διὰ νὰ ζήσῃ τὴν ἀγωνίαν καὶ τὴν ἀκατανίκητον γοητείαν τοῦ Ἑλληνικοῦ πόντου, τὴν γοητείαν αὐτήν, ποὺ συνδέει τὴν ἀναζήτησιν πολιτισμῶν, μὲ τὴν παρασύρουσαν περιπέτειαν τοῦ πνεύματος καὶ ποὺ ὁδηγεῖ εἰς τὴν ἐπιστροφὴν πρὸς τὴν Ἰθάκην — αἰώνιον σύμβολον τῆς Πατρίδος, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ Ἕλλην εἶναι ὅσον οὐδεὶς συνδεδεμένος.

Δὲν ἦτο, συνεπῶς, δυνατὸν παρὰ ἡ δύναμις τῆς θαλάσσης νὰ σφραγίσῃ ἀπὸ τὴν φάσιν τῆς προπαρασκευῆς του, πνευματικῆς, ἠθικῆς καὶ οἰκονομικῆς μέχρι τοῦ ἐπιλόγου της. Εἰς τὸ Ναυαρῖνον ἐκρίθη. Καὶ ἐτελείωσε. Καὶ μέχρις αὐτοῦ τὸ κῦμα ἐγνώρισε τὸ ἀκατάσχετον πάθος τοῦ Ἕλληνος, διὰ τὴν Ἐλευθερίαν του. Αὐτὸ ἔγινεν ὁ θαυματοποιὸς τῆς νίκης. Μετέφερε, μὲ τὸν φλοῖσβον του, τὸν προαιώνιον πόθον τῆς λυτρώσεως. Τὸν ἔκαμε μουσικὴν ὑπερκόσμιον, προτροπήν, παιᾶνα. Τὸν ἐνωρχήστρωσεν εἰς ὅλην τὴν κλιμάκωσιν τῆς ἐθνικῆς ἐξάρσεως καὶ τὸν μετέτρεψεν εἰς πρᾶξιν οὐσιαστικήν, θετικήν, γόνιμον. Πρᾶξιν σωτηρίας καὶ ἀναγεννήσεως. Ἀπὸ τὰς νήσους καὶ τὸ ναυτικὸν των ἐξεκίνησεν ἡ νίκη τοῦ 1821.

Σπέτσαι, Ψαρᾶ, Ὕδρα, Κάσος. Τὰ μεγάλα ὁρμητήρια, διὰ τὴν λύτρωσιν τοῦ Γένους. Εἶχαν δύναμιν αἱ νῆσοι. Εἶχαν τὸν πλοῦτον. Ὁ ἀγών, ὁσονδήποτε καὶ ἂν κατηυθύνετο ἀπὸ τὴν ψυχήν, ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἐκυριαρχεῖτο ἀπὸ τὴν συνείδησιν τοῦ δικαίου, ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἐπάλλετο ἀπὸ τὴν ἐπιταγὴν τῆς Ἐλευθερίας, εἶχεν ἀνάγκην καὶ ὑλικῶν μέσων, διὰ νὰ διεξαχθῇ καὶ νὰ κερδηθῇ. Πανίσχυρος αὐτοκρατορία θὰ ἐκινεῖτο, μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις, ποὺ διέθετε, διὰ νὰ συντρίψῃ τὸ κίνημα τῆς Ἐλευθερίας. Ἡ πίστις τῶν Ἑλλήνων ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν ἀσφαλεστέραν ἐγγύησιν θριάμβου. Ὅμως, ἀπαραίτητος ἦτο κάποια ἰσχύς. Καὶ τὸν ἐξησφάλιζεν ὁ πλοῦτος τῶν νήσων. Εἶχε σωρεύσει εἰς αὐτὰς οἰκονομικὴν ἐπάρκειαν τὸ ναυτικὸν ἐμπόριον. Καὶ εἰς τὴν ἀποφασιστικὴν στιγμὴν ἦλθεν ἀδίστακτος. Ἐνθουσιώδης ἀπόκρισις εἰς τὸ κέλευσμα τῆς Πατρίδος.

Εἶχον ἔπειτα ναυτικὸν αἱ νῆσοι. Καὶ δὲν ἐννοῶ μόνον τὸ ἄθροισμα τῶν σκαφῶν, ποὺ ἐξησφάλιζαν ἀνοικτὰς τὰς ὁδοὺς ἐπικοινωνίας, ποὺ ἐκάλυπταν τὰς ἐπισιτιστικὰς ἀνάγκας — κατὰ τὸ μέτρον, τέλος πάντων τοῦ δυνατοῦ — καὶ ποὺ ἐπέτρεπον τὸν ἔλεγχον εἰς ἀποφασιστικὰς καὶ κρισίμους στιγμάς. Ἐννοῶ τὸ ἔμψυχον ὑλικόν. Αὐτοὶ οἱ ἄτρομοι θαλασσόλυκοι, οἱ γυμνασμένοι εἰς τὴν δοκιμασίαν καὶ τὴν περιπέτειαν τοῦ πελάγους, αὐτοὶ οἱ ἀκατάβλητοι Ὀδυσσεῖς, μὲ τὸ ἡφαίστειον τῆς Πατρίδος εἰς τὰ στήθη, μὲ τὸ ἀέτειον βλέμμα, μὲ τὴν ὑπερηφάνειαν εἰς τὴν σκέψιν καὶ μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς θυσίας εἰς τὴν καρδίαν. Αὐτοὶ οἱ ἥρωες, ποὺ ἦσαν γεννημένοι διὰ τοὺς ἀπεράντους ὁρίζοντας τῆς θαλάσσης, μέσα εἰς τοὺς ὁποίους ἔβλεπαν τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος, αὐτοὶ θὰ ἦσαν ἡ πρώτη ὕλη τῆς ἀναγεννήσεως. Ἀπὸ αὐτοὺς προῆλθαν οἱ ἐκπληκτικοὶ ναυμάχοι τοῦ ἀγῶνος. Ἀπὸ αὐτοὺς οἱ Κανάρηδες καὶ οἱ Μιαούληδες. Ἀπὸ αὐτοὺς οἱ ἐκπληκτικοὶ στόλαρχοι, μὲ τὸ τάλαντον τῆς μάχης καὶ τῆς νίκης.

Καὶ διέθεταν ἀκόμη αἱ νῆσοι τοὺς ἄρχοντας. Τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι δὲν ὑπῆρχαν διὰ τὸ χρῆμα, ἀλλ' οἱ ὁποῖοι τὸ ἔβλεπαν ὡς μέσον διὰ τὸν μέγαν σκοπόν. Αὐτοὶ οἱ ἄρχοντες τῶν νήσων, δὲν ἠσθάνθησαν ἔστω καὶ στιγμῆς δισταγμόν. Ἤνοιξαν τὸν πακτωλόν. Καὶ ἐστάθησαν οἱ μεγάλοι χορηγοὶ τοῦ Δικαίου. Οἱ μεγάλοι ἐμπνευσταὶ καὶ χειραγωγοὶ τῆς Ἐλευθερίας. Τὸ Ἔθνος, τώρα, τοὺς ἐνθυμεῖται μὲ εὐλάβειαν. Τοὺς ἐνθυμεῖται μὲ εὐγνωμοσύνην. Τοὺς ἐνθυμεῖται μὲ θαυμασμόν. Εἶναι τὸ ὀλιγώτερον, ποὺ ἠμπορεῖ νὰ προσφερθῇ, ὡς φόρος τιμῆς εἰς κάτι, ποὺ μένει ἀτίμητον. Ποὺ θὰ μένῃ αἰώνιον. Αἰώνιον ὅπως καὶ ἡ δόξα τῆς Ἑλλάδος, ὅπως καὶ ἡ δόξα τῶν Νήσων.

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗ ΑΣΤΑΘΕΙΑΝ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

Εἰς ὁλόκληρον τὴν Εὐρώπην ΘΑ ΒΡΕΧΗ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ!

ΑΙ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΜΕΤΕΩΡΟΛΟΓΩΝ

ΘΑ ΕΠΑΛΗΘΕΥΣΟΥΝ ΤΑ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ;

ΠΑΡΙΣΙ. «Ὅλο τὸ καλοκαίρι θὰ βρέχῃ. Ἔχει ἐπέλθει μία σημαντικὴ μεταβολὴ στὸ κλῖμα σὲ ὅλη τὴν ὑδρόγειο, ἰδιαίτερα στὴν Εὐρώπη. Δὲν μποροῦμε πλέον νὰ κάμωμε ἀκριβεῖς προβλέψεις. Οἱ παρατηρήσεις μας δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὴν πραγματικότητα. Μεσολαβοῦν ἐξελίξεις, τὶς ὁποῖες δὲν μποροῦμε νὰ προβλέψουμε».

Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἐκπρόσωπος τῆς Μετεωρολογικῆς ὑπηρεσίας τῆς Γαλλίας κάνει αὐτὴ τὴν πρόβλεψι. Ἕως τώρα τὰ μετεωρολογικὰ δελτία, ποὺ οἱ ἐπιστήμονες συνέτασσαν μὲ προοπτικὴν ἑνὸς μηνός, βοηθοῦσαν τοὺς Γάλλους γιὰ νὰ καθορίσουν σὲ ποιὲς περιοχὲς θὰ πᾶνε γιὰ νὰ περάσουν τὶς διακοπές των. Ἐφέτος, οἱ μετεωρολόγοι συνάντησαν δυσχέρειες στὴν προσπάθεια αὐτή. Δὲν τὰ βγάζουν πέρα Βρίσκονται σὲ ἐκπλήξεις, ἀπὸ τὴν μιὰ ἡμέρα στὴν ἄλλη. «Κάτι συμβαίνει μὲ τὸν καιρό, λένε. Δὲν καταφέραμε νὰ προβλέψωμε τὴν ἀλήθεια».

Ἀλλὰ ἐκεῖνο ποὺ συμβαίνει εἶναι ὅτι: ἐν συνεχείᾳ τοῦ χειμῶνα ποὺ εἴχαμε καὶ ποὺ ἦταν ἀπὸ τοὺς βαρύτερους, μπήκαμε τώρα στὸ καλοκαίρι, δίχως νὰ γνωρίσωμε ἄνοιξι, ἀλλὰ οὔτε καὶ καλοκαιριάτικες ἡμέρες. Τί συμβαίνει; Οἱ ἐμπειρογνώμονες τὰ ἔχουν χαμένα. Ἕνα πρᾶγμα μόνον μποροῦν νὰ ποῦν: ὅτι ἐφέτος τὸ καλοκαίρι θὰ πέσουν οἱ περισσότερες βροχὲς ἀπὸ ὁποιαδήποτε ἄλλη ἐποχή. Ἡ Εὐρώπη, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Ἰταλία, τὴν Ἰσπανία καὶ τὴν Ἑλλάδα δὲν θὰ γνωρίσῃ ἥλιο, ἀλλὰ μόνο βροχὲς καὶ καταιγίδες. Ἐξαίρεσι θὰ ἀποτελέσουν μονάχα δύο πόλεις: ἡ Ἀθήνα καὶ ἡ Μαδρίτη. Σύμφωνα μὲ εἰδικοὺς χάρτες ποὺ ἔγιναν ἕως τώρα, οἱ πρωτεύουσες τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰσπανίας θὰ δεχθοῦν τὶς λιγώτερες βροχές, ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸ Κάϊρο.

Γιατί ὅμως αὐτὴ ἡ ἐξέλιξι τοῦ κλίματος ἀπὸ τὶς βροχές;

Οἱ εἰδικοὶ ἀναφέρουν ὅτι τὰ αἴτια εἶναι πολλά. Κατὰ βάσιν ὅμως πιστεύουν ὅτι πρόκειται περὶ τῆς ραδιενεργείας, ἡ ὁποία ἔχει αὐξηθῆ στὴν ἀτμόσφαιρα. Ἄλλοι εἰδικοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι μπαίνομε σὲ μιὰ γενικὴ κλιματικὴ ἐποχή, γιὰ ὅλη τὴν ὑδρόγειο, ποὺ χαρακτηρίζεται ἀπὸ περισσότερο ψῦχος καὶ βροχές.

Στὴν Νέα Ὑόρκη, τὸ Μετεωρολογικὸ Γραφεῖο ἀνεκοίνωσε ὅτι στὶς περισσότερες πόλεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν θὰ βρέχῃ. Τὸ γραφεῖο αὐτὸ ἀπὸ ἐννέα χρόνια τώρα ἔκαμε προβλέψεις μακρᾶς διαρκείας. Τὰ συμπεράσματα ἀπὸ τὴν ἐργασία αὐτὴ ἄλλοτε ἦταν ἐνθαρρυντικά, ἄλλοτε ὄχι. Κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνες, οἱ προβλέψεις μακρᾶς διαρκείας, τόσο τοῦ Ἀμερικανικοῦ Γραφείου, ὅσο καὶ τῶν Μετεωρολογικῶν σταθμῶν τῆς Εὐρώπης, δοκιμάζουν τὴν μία ἀποτυχία μετὰ τὴν ἄλλη. Ὁ καιρὸς ξεγελᾶ τοὺς ἁρμοδίους. Μένει ὅμως ἡ βασικὴ διαπίστωσις: ὅτι ἡ κακοκαιρία συνεχίζεται καὶ ὅτι οἱ βροχὲς στὴν Εὐρώπη δὲν σταματοῦν. Μιὰ ἄλλη διαπίστωσις ποὺ γίνεται εἶναι ὅτι ὁ καιρὸς ἔγινε ἐντελῶς ἀκατάστατος ἀπὸ ἀπόψεως θερμοκρασίας. Ἄλλοτε εἶναι πολὺ ζεστός, σὲ σημεῖο ποὺ νὰ θυμίζῃ τροπικὰ κλίματα, ἄλλοτε δὲ πολὺ ψυχρός, ἰδίως τὶς νυκτερινὲς ὧρες.

—Ἂν συνεχισθῇ ἡ κατάστασις αὐτὴ ἔλεγε στὸ Παρίσι ὁ δόκτωρ Ζὰκ Μαρνώ, θὰ πρέπει νὰ περιμένωμε ὅτι τὰ κρυολογήματα θὰ συνεχισθοῦν ἀκόμη καὶ ὅτι ἑκατοντάδες χιλιάδες ἄτομα θὰ δοκιμασθοῦν.

Ἐπιφυλακτικοὶ γιὰ τὶς προβλέψεις μακρᾶς διαρκείας ἔγιναν ἐπίσης καὶ οἱ Βρεταννοὶ οἱ ὁποῖοι ἀναγνωρίζουν ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνουν προβλέψεις μακρᾶς διαρκείας. Ὁ οὐρανὸς — λένε — εἶναι φορτωμένος διαρκῶς μὲ σύννεφα, ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι βαρειὰ καὶ κάθε πρόβλεψις ἐπικίνδυνη.

Οἱ Γερμανοί, ποὺ ἔχουν καὶ αὐτοὶ ἑτοιμάσει δελτία διὰ τὴν πρόβλεψι τοῦ καιροῦ κατὰ τοὺς θερινοὺς μῆνες, εἶναι ἐπιφυλακτικοὶ καὶ περιορίζονται νὰ ποῦν τὰ ἑξῆς: Τὸ μόνο ποὺ μποροῦμε νὰ προβλέψουμε εἶναι ὅτι θὰ βρέχῃ.

ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΘΗ ΤΟΥ ΑΠΕΙΡΟΥ

Προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίαι ἐκ τῆς ἐμφανίσεως κομητῶν

Τοῦ κ. ΣΩΤ. Α. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, οἱ διάφοροι λαοὶ ἐν τῇ σμικρότητι τοῦ γηΐνου κόσμου, κατάπληκτοι ἀπὸ τὸν ἄπειρον θόλον τοῦ Οὐρανοῦ, κατάσπαρτον ἐξ ἀδαμάντων καὶ σαπφείρων καὶ κατάστικτον ἐξ ἀπειραρίθμων ἄστρων, μὲ τὰς δεισιδαίμονας προλήψεις των ἐπίστευον ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη ζωὴ ἐξηρτᾶτο ἐκ τῆς κινήσεως τῶν οὐρανίων καὶ ὅτι ἕκαστος ἐξεπροσωπεῖτο ἐν τῷ στερεώματι δι' ἑνὸς ἄστρου, πρόληψις, ἥτις μᾶλλον ἐτονώθη μὲ τὴν Εὐαγγελικὴν ἀλήθειαν τοῦ ἄστρου τῆς Βηθλεέμ. Προσέφευγον, λοιπόν, εἰς «εἰδικοὺς» ἀστρολόγους, οἱ ὁποῖοι μάλιστα εἶχον καταστῇ σύμβουλοι καὶ ὁδηγοὶ Βασιλέων καὶ Αὐτοκρατόρων. Ἐν τούτοις, διὰ τὸ σύνολον, καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας, μηδὲ καὶ τοῦ παρόντος ἐξαιρουμένου, καὶ εἰς ὅλας τὰς χώρας τὰ πλάνητα ἐκεῖνα ἄστρα μὲ τὴν οὐράν, ἅτινα Κομῆται ὠνομάσθησαν διὰ τοῦ τεραστίου μεγέθους των, τῆς παραδόξου μορφῆς καὶ τῆς αἰφνιδίας εἰς τὸν Οὐρανὸν ἐμφανίσεως, ὡς σημεῖα ἀπαίσια ἔκπαλαι ἐθεωροῦντο. Ὁ ἐντεῦθεν φόβος ὡς νευρασθενικὴ ἐπιδημία, ἡ ὁποία ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν μαστίζει τὴν ἀνθρωπότητα, ἔκπαλαι ἐχαρακτηρίσθη. Δύοντες αὐτοὶ οἱ ἀστέρες, μετὰ τὴν περιοδικὴν ἐμφάνισίν των εἰς τὰ βάθη τοῦ Αἰθέρος, ὡς κατά τινα παρομοίωσιν οἱ ἰχθῦς εἰς τὴν θάλασσαν, ἐξαφανίζονται, διὰ νὰ ἐπανεμφανισθῶσι μεθ' ὡρισμένας χρονικὰς περιόδους. Ἐκ τῶν τοιούτων μυστηριωδῶν τὴν φύσιν ἀστέρων ἀναφέρονται ὁ ὑπὸ τῶν Βέλγων ἀστρολόγων Ἀρὰν καὶ Ρολὲν ἀνακαλυφθεὶς τὴν 6 Νοεμβρίου 1911 εἰς τὸ Ἀστεροσκοπεῖον τῶν Βρυξελλῶν μέγας Κομήτης, ὁρατὸς μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου διὰ τηλεσκοπίου, ἁμιλλώμενος, κατὰ τὰς περιγραφάς, εἰς λάμψιν καὶ θεαματικότητα μὲ τὸν κατὰ Μάϊον τοῦ 1910 ἐμφανισθέντα διάσημον, ὡς συνδεόμενον πρὸς μεγάλα ἱστορικὰ γεγονότα, Κομήτην τοῦ Χάλεϋ. Αὐτοῦ τοῦ ἀνὰ τὸν οὐράνιον θόλον πλάνητος, τὴν κατὰ τὸ ἔτος 1682 ἐπανεμφάνισιν καὶ διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ ὁρατοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τεχνητῶν μεθόδων τῆς Οὐρανίου Μηχανικῆς καὶ ἰδίας ἐμπνεύσεως μελετῶν πρὸς κοινὴν κατάπληξιν εἶχε προείπει τότε ὁ ἐν ἔτει 1782 ἀποβιώσας Ἄγγλος ἀστρολόγος Ἐδμόνδος Χάλεϋ, τοῦ ὁποίου καὶ τὸ ὄνομα ὑπὸ τῆς Ἀστρονομικῆς Ἐπιστήμης ἐδόθη εἰς τὸν ἱστορικώτερον Κομήτην. Καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τοιούτων τοῦ Χάλεϋ ἰδιοτύπων μελετῶν, οἱ ἀστρονόμοι προσδιώρισαν τὰς κατὰ τὴν διάρκειαν δύο περίπου χιλιετηρίδων ἀπὸ τοῦ ἔτους 240 π. Χ. ἀνὰ 75—76 ἔτη ἑκάστοτε αὐτοῦ ἐμφανίσεις.

Πόσας συμφορὰς δὲν τῷ ἀπέδωκαν αἱ ἀνθρώπιναι δεισιδαιμονίαι ὑπὸ τῆς ἀμαθείας ὅσον καὶ ὑπὸ σατανικῶν πράγματι συμπτώσεων, ὡς λ. χ. ἡ κατὰ τὸ 1066 κατάκτησις τῆς Ἀγγλίας ὑπὸ τῶν Νορμανδῶν, ἡ κατὰ τὸ 1456, μετὰ τὴν ἅλωσιν ὑπὸ τῶν Τούρκων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἡ κατὰ τῆς λοιπῆς Εὐρώπης ἐπιδρομὴ αὐτῶν, μὲ ἄμεσον ἀπειλὴν ὑπὸ τοῦ Μωάμεθ τῆς Βιέννης καὶ αὐτῆς τῆς Ρώμης.

Αὐτὸς ὁ τότε Πάπας Κάλιξτος πρὸς ἀποτροπὴν τοιαύτης «θεομηνίας», διέταξεν ἀφ' ἑνὸς μὲν καθημερινὰς πρωΐας καὶ ἑσπέρας γονυκλινεῖς ἐπ' ἐκκλησίαις δεήσεις καὶ ἀφ' ἑτέρου, ὅπως κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἀκριβῶς ἑκάστης ἡμέρας κρούωνται ταὐτοχρόνως οἱ κώδωνες ὅλων τῶν ναῶν. Ἐννοεῖται, μετὰ τὴν ματαίωσιν τῆς πολιορκίας τῆς Βιέννης, διὰ τῆς συντριβῆς τῶν στρατιῶν τοῦ Μωάμεθ καὶ τῆς ἐν τῷ μεταξὺ ἐξαφανίσεως τοῦ Κομήτου, ἐξέλιπον μὲν αἱ δεήσεις καὶ αἱ γονυκλισίαι, παρέμεινεν ὅμως ἔκτοτε ἀνὰ μέσον τῶν αἰώνων καὶ μέχρι σήμερον ἡ κατὰ μεσημβρίαν κωδωνοκρουσία ὅλων τῶν χριστιανικῶν ναῶν, μὲ τὸν δεισιδαίμονα φόβον ἐπανόδου τοῦ Κομήτου, εἰς τὸν ὁποῖον ὅμως ὀφείλομεν τὴν ὑπόμνησιν ἄλλου πρὸς τὴν γαστέρα εὐχαρίστου καθήκοντος.

☆

Ἐν τούτοις, μὲ παρόμοιον ἀνὰ τὸν κόσμον φόβον, ἐγνώσθη ἡ προαγγελθεῖσα κατὰ τὸ ἔτος 1910 ἐπάνοδος τοῦ ἐπιδρομέως: Ἀπὸ τῶν ἡμερῶν ἀκόμη τῆς παραμονῆς τοῦ ἔτους ἐκείνου, τοιοῦτον αἴσθημα ἐπέτεινον πολύστηλα καθ' ἑκάστην σημειώματα ἀλλοδαπῶν καὶ ἡμεδαπῶν ἐφημερίδων μὲ τὰς δεισιδαίμονας τῶν αἰώνων παραδόσεις, συνδυαζομένας καὶ μὲ περιέργους συμπτώσεις διαφόρων γεγονότων. Σημειωτέον, ὅτι τοιούτων προλήψεων δὲν ἐφαίνοντο εἰς ἀνακοινώσεις ἀμέτοχοι καὶ σημαίνοντες ἀστρονόμοι. Συγκεκριμένως, ὑπεστηρίζετο ὅτι κατὰ τοὺς πιθανωτέρους ὑπολογισμοὺς ἐν τῇ περιστροφικῇ αὐτῆς κινήσει, ἡ Γῆ τὴν πρωΐαν τῆς 6)18 Μαΐου θὰ διήρχετο μέσῳ τῆς οὐρᾶς τοῦ Κομήτου καὶ ἐκ τῆς ἐκτάσεως τῶν τεραστίων αὐτῆς διαστάσεων εἰς ποικίλας περιοδικὰς ἐμφανίσεις ἐξηρτᾶτο ὁ κίνδυνος ἀμφοτέρων συγκρούσεως καὶ καταστροφῆς. Ἀλησμόνητος παραμένει ἡ νὺξ τῆς 5—6 Μαΐου 1910, τὴν ὁποίαν ἐν ἀληθῶς ἀγρύπνῳ ἀνησυχίᾳ διῆλθε καὶ ἡ πόλις μας. Αἱ πλατεῖαι αὐτῆς καὶ ἰδίως ἡ τῶν Ὑψηλῶν Ἀλωνίων, ἀπετέλουν κυρίως ἀπειροπληθῆ διανυκτερεύσεως κέντρα ἐν τῇ ἐκπληκτικῇ θέᾳ τοῦ μυστηριώδους ἀστέρος, εἰς τὸν ὁποῖον παραδόξως ἀπεδίδετο καὶ ὁ κατὰ περίεργον συγκυρίαν ἀπροόπτως ἐπελθὼν θάνατος τοῦ Ἄγγλου Βασιλέως Ἐδουάρδου, πάππου τῆς σήμερον Βασιλίσσης. Ὁπωσδήποτε, τὴν ἀπεριγράπτως βαθυτάτην ἀδημονίαν τῆς κρισίμου ἐκείνης νυκτὸς διεδέχθη, πρὸς κοινὴν ἀνακούφισιν, μία ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας τῆς Ἀνοίξεως ἡμέρα. Ὀλίγον βραδύτερον, ἐξηφανίσθη εἰς τὸ ἄπειρον ὁ ταραξίας ἐκεῖνος τοῦ Σύμπαντος Κομήτης τοῦ Χάλεϋ, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ, κατὰ τοὺς ἀσφαλεστέρους ὑπολογισμοὺς τῆς Ἀστρονομικῆς Ἐπιστήμης, μετὰ 22 ἀπὸ σήμερον ἔτη, κατὰ τὸ 1985, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ἀφιερῶ τὰς ἀσθενεῖς ταύτας γραμμάς.

ΣΩΤ. Α. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
Πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας τῶν Φίλων τοῦ Βιβλίου

ΑΙ ΑΝΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ

ΕΥΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΑΠΕΙΛΗ

Τοῦ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΕΡΕΤΗ, καθηγητοῦ

Α'

Ὅλοι κάτι καρπούμεθα ἀπὸ τὶς κατακτήσεις τῆς τεχνικῆς. Μὲ τὰ προσιτὰ μέσα συγκοινωνίας καὶ τὶς τηλεπικοινωνιακὲς εὐκολίες, ποὺ χαιρόμεθα, κοντεύει νὰ μεταβληθῇ ὁ πλανήτης μας σὲ συνοικισμό. Ἔπειτα, ἡ μαζικὴ παραγωγὴ καὶ προσφορὰ φθηνῶν ἀγαθῶν, ἀπὸ τὴν ἐνδυμασία ὡς τὸ παιδικὸ παιγνίδι, στὶς πλατειὲς λαϊκὲς μᾶζες ὁδηγεῖ στὴν προοδευτικὴ ἀπάμβλυνσι τῶν διαφορῶν μὲ τὸν πλοῦτο.

Τὸ φθηνὸ ἐκτοπίζει τὸ σπάνιο καὶ πολυτελές. Τὰ «κομφὸρ» ἐκτοπίζουν τὴν πολυτέλεια. Τὸ ἠλεκτρικὸ πλυντήριο, ἡ ἠλεκτρικὴ κουζίνα, ἡ ἠλεκτρικὴ σκούπα διευκολύνουν τὴν νοικοκυρά. Τῆς χαρίζουν μιὰ ἄνεση βίου. Τείνουν νὰ κάνουν τὴ ζωή της ἀξιοπρεπῆ καὶ εὐχάριστη. Οἱ δουλειὲς τοῦ νοικοκυριοῦ παιγνίδι καὶ γιὰ τὸν ἄνδρα ἀκόμη. Ἔτσι γίνεται τὸ σπίτι ἑλκυστικὸ καὶ τὸ καφενεῖο περιττὸν ἴσως.

Γενικά, σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς ὁ αὐτοματισμὸς χαρίζει τὴν εὐλογία τῆς ἀνέσεως. Καὶ οἱ ἐργαζόμενοι ἄνθρωποι διαθέτουν περισσότερο ἐλεύθερο χρόνο. Ἀπὸ παντοῦ φωνὲς γιὰ νὰ ἐπιβληθῇ τὸ ἑξάωρο. Ἡ Στατιστικὴ βεβαιώνει, πὼς ὁ χρόνος ἐργασίας, χάρις στὸν αὐτοματισμό, ἔχει μειωθῆ κατὰ 40% περίπου. Ἡ μηχανὴ χειραφετεῖ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν παραγωγικὴ δουλειὰ καὶ τοῦ δίδει ὅλο καὶ μεγαλύτερα περιθώρια ἐλευθέρου χρόνου. Καὶ τὸν χρόνο αὐτὸ διεκδικοῦν σθεναρὰ οἱ ἐργαζόμενοι. Περιορισμὸ σὲ τέσσαρες τῶν ἐργασίμων ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος ἀξιώνουν τὰ Ἀμερικανικὰ ἐργατικὰ συνδικᾶτα.

☆

Ἀλλ' ἡ αὔξησις τοῦ ἐλευθέρου χρόνου σὲ πολλὲς χῶρες θεωρεῖται εὐλογία ἐπικίνδυνος! Ὁ ἄνετος βίος ἐγκυμονεῖ κινδύνους. Ἡ ὑλικὴ εὐμάρεια λαμβάνει διαστάσεις ἀπειλῆς. Σ' αὐτὴν ἀποδίδουν τὴν ἀσυνήθη ἄνοδο τοῦ δείκτου ἐγκληματικότητος. Δικός της καρπὸς καὶ ἡ αὔξησις τῆς πελατείας τῶν ψυχιατρείων. Καταπληκτικὴ ἡ ζήτησις τῶν καταπραϋντικῶν. Σὲ τόνους ἡ κατανάλωσις τοῦ λουμινάλ. Δὲν εἶναι μόνο τὸ δρᾶμα τοῦ νεαροῦ συνταξιούχου. Εἶναι καὶ ἡ κοινωνικὴ μάστιγα τοῦ τεντυμποϋσμοῦ. Δὲν εἶναι τὰ πεινασμένα φτωχόπαιδα οἱ τεντυμπόϋδες. Χορτασμένα καὶ χαϊδεμένα «καλόπαιδα» εἶναι οἱ περισσότεροι. Πάσχουν ἀπὸ τὴν ἀσθένεια «δὲν ἔχω τί νὰ κάμω». Ἡ ἀλητεία χωρὶς τὸ ἐλαφρυντικὸ τῆς πενίας! Ἰδοὺ ποιὸς εἶναι ὁ τεντυμποϋσμός.

Τρομακτικὲς οἱ συνέπειες τοῦ ἄδειανοῦ «γουὴκ ἔντ», ὕστερα. Ὁ Ἀμερικανὸς ψυχίατρος Ἀλέξανδρος Μάρτιν ὑπενθυμίζει ὅτι οἱ περισσότερες αὐτοκτονίες συμβαίνουν κατὰ τὴν διήμερο ἀργία τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς Κυριακῆς. Ἄλλος ψυχίατρος, ὁ Κὰρλ Μέννιγκερ, προειδοποιεῖ γιὰ τοὺς κινδύνους, ποὺ ἐκτίθενται τὰ ἔθνη, ἐξ αἰτίας τῆς πολυημέρου ἑβδομαδιαίας ἀργίας. Συχνές, πυκνὲς καὶ πολυποίκιλες οἱ ἐκτροπὲς «ἀπὸ τὴν οἰνοποσίαν καὶ τὰς ἀνηθίκους πράξεις, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ προλειανθῇ τὸ ἔδαφος δι' ἕνα ἀγῶνα ἀλληλοεξοντώσεως».

☆

Πρόβλημα ἀπροσδόκητο τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ ἡ ἀπειλὴ τῆς εὐημερίας. Θέμα εὐρύ, ποὺ ἀπασχολεῖ κοινωνιολόγους, πολιτικοὺς καὶ θρησκευτικοὺς ἡγέτας σ' ὅλα τὰ γεωγραφικὰ μήκη καὶ πλάτη. Καὶ τὸ πρόβλημα ἐμφανίζει δύο πτυχές. Πληθωρισμὸς μέσων ἀνέσεως, ἡ μία πτυχή. Ἀδυναμία καλῆς χρησιμοποιήσεως ἐλευθέρου χρόνου, ἡ ἄλλη. Σὲ δηλώσεις του, πρὸ καιροῦ, ὁ πρόεδρος τοῦ Γερμανικοῦ Κοινοβουλίου ἐτόνιζε, πὼς δὲν φοβεῖται οὔτε τὴν ἀναβίωσι τοῦ Ναζισμοῦ, οὔτε μήπως κομμουνιστικοποιηθῇ ἡ Δυτικὴ Γερμανία. Μέγας κίνδυνος γι' αὐτόν, ποὺ ἀπειλεῖ τὸν Γερμανικὸ λαό, εἶναι ...ἡ εὐμάρεια. Πρωτάκουστο φαίνεται. Γιατί ὅλος ὁ κόσμος μὲ ζήλεια ἀνάμικτη μὲ θαυμασμὸ ἀναγνωρίζει τὸ μεταπολεμικὸ Γερμανικὸ οἰκονομικὸ θαῦμα. Καὶ νά, ποὺ οἱ ἰθύνοντες Γερμανοὶ τρέμουν αὐτὸ τὸ θαῦμα. Φοβοῦνται μήπως μεταβληθῇ σὲ συμφορά. «Ἀρχίζει καὶ ὁ Γερμανὸς νὰ αἰσθάνεται ἑαυτὸν δοῦλον τῆς ὑλικῆς εὐημερίας του, μιᾶς εὐημερίας, ποὺ δὲν ἀφήνει θέσιν διὰ κανένα πνευματικὸν σκίρτημα». Πάντως, αὐτὴ ἡ ἐπισήμανσις, αὐτὴ ἡ συναίσθησις τοῦ κινδύνου, εἶναι ἕνας καλὸς οἰωνός.

ΣΤΑΥΡΟΣ Σ. ΣΕΡΕΤΗΣ
(Συνεχίζεται)

Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ.— Ἐπιστήμονες τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Οὐάσιγκτων ἔκαμνον πειράματα, τὰ ὁποῖα ἀπέδειξαν ὅτι ἡ καρδία πάλλει ταχύτερον μὲ τὴν ἁπλῆν σκέψιν ὅτι ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἐργασθῇ καὶ βραδύτερον ὅταν πρόκειται νὰ ἀναπαυθῇ. Εἰς τοὺς πειραματισθέντας ἐλέχθη ὅτι πρόκειται νὰ κάμουν κάτι. Εἰς τοὺς 70% ὁ παλμὸς ἐπεταχύνθη εἰς διάστημα ἑνὸς καρδιακοῦ κύκλου, εἰς τοὺς 88% εἰς δύο κύκλους καὶ εἰς 95% εἰς 3. Ὅταν τοὺς ἐλέχθη ὅτι ἐπίκειται νὰ ἀναπαυθοῦν εἰς τοὺς 60% ὁ ρυθμὸς ἐπεβραδύνθη εἰς ἕνα καρδιακὸν κύκλον, εἰς τοὺς 80% εἰς δύο καὶ εἰς τοὺς 90% εἰς 3. Οἱ ἐπιστήμονες συμπεραίνουν ὅτι ἡ νευρικὴ ρύθμισις τῆς καρδίας ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ τί πρόκειται νὰ κάμωμεν, ἀνεξαρτήτως τοῦ τί κάμνομεν τώρα.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ ΧΕΙΡΟΤΕΧΝΙΑΣ

ΔΕΞΙΟΤΕΧΝΙΑ μικρῶν μαθητῶν

Ἐπιφωνήματα παιδικοῦ ἐνθουσιασμοῦ γεμίζουν τὴν μεγάλη φιλόξενη αἴθουσα τοῦ 13ου Δημοτικοῦ Σχολείου, ποὺ διέθεσε τὸ προσωπικό του γιὰ τὴν τελευταία μαθητικὴ ἐκδήλωσι τῆς χρονιᾶς. Οἱ μικροὶ μαθηταί, ἀνήκοντες στὰ σχολεῖα τῆς Γ' περιφερείας δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, καταφθάνουν μὲ χειροτεχνικὰ ἔργα. Ρίχνουν ματιὲς γύρω, ἐνῷ τοποθετοῦν τὰ δημιουργήματά των εἰς τὴν καθωρισμένην θέσιν. Προσπαθοῦν νὰ κρίνουν, νὰ συγκρίνουν τὴν δικήν των ἐργασίαν μὲ τὴν ἐργασίαν τῶν ἄλλων. Μήπως τοὺς ὑπερτεροῦν; Εὐγενής, πράγματι, ἅμιλλα!

Ὅλο τὸ χρόνο, οἱ βελόνες μὲ τὶς χρωματιστὲς κλωστές, τὰ πλεκτά, οἱ μπογιές, οἱ ζελατίνες, οἱ χρωματιστὲς κύπερες, τὰ χαρτόνια, τὰ χρωματιστὰ χαρτιά, τὰ κόντρα πλακὲ δουλεύτηκαν ἐπιδέξια ἀπὸ τὰ μικρὰ μαθητικὰ χέρια. Πρῶτα ἀπ' ὅλα, ὅμως, δούλεψαν τὰ μυαλουδάκια νὰ συλλάβουν ὄμορφες ἰδέες. Προσεπάθησαν νὰ δώσουν σχῆμα, ὄψι, χρῶμα σὲ κάθε πνευματικὴ ἢ φυσικὴ ἱκανότητα τοῦ παιδικοῦ των χαρακτῆρα. Ζωντάνεψαν εἰκόνες, ποὺ τοὺς ἔκαμαν ἐντύπωσιν ἀπὸ ὅ,τι ἐδιδάχθησαν.

Ὤθησις ἁπαλὴ διακρίνεται. Εἶναι ὅ,τι χρειάζεται ἡ ἄπλαστη παιδικὴ ψυχή, γιὰ νὰ συνηθίσῃ στὴν τάξι, στὴν καλαισθησία, τὴν παρατηρητικότητα, κρίσι, φαντασία, στὴν πρακτικότητα. Ἔχει ἀνάγκη νὰ πάρῃ σαφῆ ἰδέαν τῆς ζωῆς. Νὰ μάθῃ τὸν προορισμόν του καὶ τὴν ἀξίαν πολλῶν ἐπαγγελμάτων. Νὰ μάθῃ πὼς ἡ ἐργασία εἶναι ἀρετὴ καὶ ἡ βάσις τῆς ζωῆς. Ὁ Κερχεστάϊνερ, ὁ Γερμανὸς παιδαγωγός, ὑπεστήριζε ὅτι «ἡ χειροτεχνικὴ ἐργασία εἶναι ὄργανον ἀγωγῆς τοῦ πολίτου». Αὐτὴ θὰ ἐκλεπτύνῃ τὸ καλαισθητικό του συναίσθημα, θὰ ἐξευγενίσῃ τὴν καρδιά του, θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἰδιοφυΐας του, ὥστε νὰ κατευθυνθῇ ἐπαγγελματικῶς. Θὰ ἐμφυσήσῃ στὸν μικρὸ μαθητὴν τὴν πνοὴ τοῦ ὠφελίμου, τοῦ εὐγενοῦς, τοῦ ὡραίου. Ἀπ' αὐτοὺς θὰ ξεπηδήσουν οἱ αὐριανοὶ καλλιτέχναι, οἱ πολιτικοὶ μηχανικοί, οἱ ἄξιοι ἐργάται τῆς δουλειᾶς τῆς αὐριανῆς μας κοινωνίας.

Μᾶς περιμένουν, λοιπόν, τὰ παιδιὰ αὐτὰ νὰ τὰ τονώσωμε, νὰ τὰ ὠθήσωμε νὰ προχωρήσουν. Ἂς κυττάξωμε μὲ τὰ δικά των μάτια τὰ δημιουργήματά των καὶ ἂς μαντεύσωμε τὴν ἀθῶα παιδικήν των ψυχήν. Θὰ προσπαθήσουν νὰ διακρίνουν ἐὰν μᾶς ἔκαμαν ἐντύπωσιν. Θὰ περιμένουν τὴν κρίσιν μας. Μά, τί μπορεῖ νὰ φθάσῃ τὴν ἀθῶα παιδικὴ ψυχή, ἂν ἐκείνη τὴν στιγμὴ δὲν δανεισθοῦμε τὴν δική τους;

Αἰκατερίνη Σβέτσου - Ἰωαννίδου

ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ 16. — ΤΗΛ. 23—96

★ Σᾶς ἐνημερώνει γιὰ τὰ βιβλία ποὺ θέλετε.
★ Σᾶς προμηθεύει τὰ βιβλία στὶς καλλίτερες τιμές.
★ Τὰ βιβλία ποὺ σᾶς προσφέρονται μὲ «δόσεις» πωλοῦμεν κατὰ 30 % ἕως 70 % φθηνότερα. Συγκρίνατε μερικὲς τιμές:

TOUNBEE: Σπουδὴ Ἱστορίας	1 τόμ.	δεμ.	δρχ.	200
ΡΙΣΠΕΝ: Ἑλληνικὴ Μυθολογία	2	»	»	240
Πανόραμα Συγχρόνων Ἰδεῶν	2	»	»	300
ΟΥΕΛΣ: Παγκόσμιος Ἱστορία	2	»	»	240
ΟΜΗΡΟΥ: Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσεια	1	»	»	150
Ἀνθολογία Παγκοσμ. Διηγήματος	2	»	»	240
ΜΠΟΥΒΟΥΑΡ: Δεύτερο φύλο	1	»	»	80
ΟΥΓΚΩ: Ἄθλιοι	2	»	»	240
ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ: Ἅπαντα	1	»	»	120
ΠΕΡΑΝΘΗ: Ἀνθολογία	3	»	»	350
ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ: Ἅπαντα	3	»	»	350
ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ: Παγκ. Γεωγραφία	3	»	»	750
ΠΡΩΙΑΣ: Λεξικὸ Ἐγκυκλοπαιδικὸ	2	»	»	300
ΠΡΩΙΑΣ: Λεξικὸ Γλωσσολογικὸ	3	»	»	350
ΦΙΛΟΛΟΓΩΝ: Λεξικὸ Γλωσσολογικὸ	1	»	»	150
ΣΚΑΛΙΣΙΑΝΟΥ: Ὕλη & Διδακτικὴ	9	»	»	1500
ΤΣΕΛΕΜΕΝΤΕ: Μαγειρικὴ (νέα εἰκονογραφ.)	1	»	»	250

★ Οἱ τιμὲς εἶναι γιὰ ἀγορὲς μετρητοῖς. Γιὰ ἀξιόλογες ἀγορὲς παρέχονται εὐκολίες πληρωμῆς χωρὶς ὑπερτίμηση. Στὶς ἐπαρχίες ἀποστέλλονται μὲ ἐπιβάρυνση τῶν τιμῶν κατὰ 10 %.
★ Διαθέτομεν ὅλα τὰ τεύχη βιβλίων, ἐγκυκλοπαιδειῶν κλπ.
★ Ζητήσατε Τιμοκαταλόγους.

ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ - ΠΑΤΡΑΙ

ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

★ ΜΕ ΜΑΓΙΟ ΔΕΛΦΙΝΙ
★ ΙΤΑΛΙΚΟ ΚΑΠΕΛΛΟ
★ ΚΑΙ ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΤΣΑΝΤΑ

ΤΣΑΒΑΛΑΣ